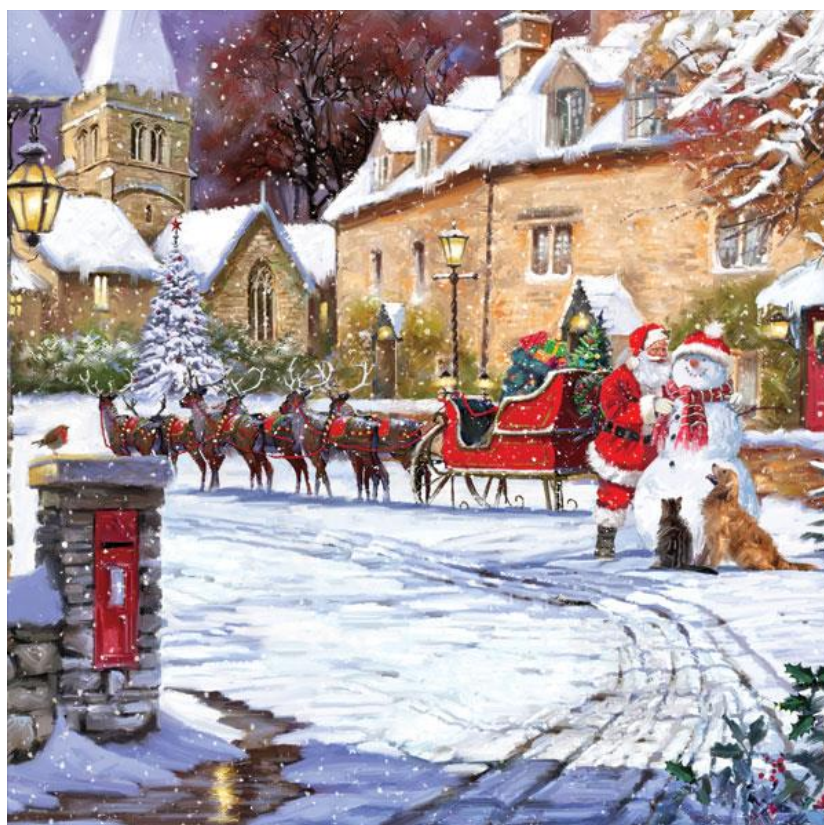

Περιοδικό ποικίλης ύλης

Των Α΄ και Β΄ Τάξεων του 3θέσιου Δημοτικού
Σχολείου Μαρασλείου

Περιεχόμενα:

Πλούτος και ευτυχία	Γρηγόριος Ξενόπουλος.....	5
Το φλουρί του φτωχού.....		8
Αφιέρωμα Κωστής Παλαμάς.....		9
Ποιήματα Τέλος Άγρας		11
Κρυπτόλεξο: Δωροθέα Κ. και Μιχαήλ Κ.		11
Κρυπτόλεξο Αρετή Ο.		12
Ακροστιχίδα Φώτη Μ. Μ.		12
Ακροστιχίδα: Μιχαήλ Κ. και Δωροθέα Κ.		13
Ακροστιχίδα Φώτης Μ. Μ.		13
Κρυπτόλεξο Μάξιμος Θ.		14
Ζωγραφίζω βήμα βήμα		14
Το σταυρόλεξο Μπρούνο Ζ.....		15
Ένωσε τις τελείες.....		16
Sudoku		18
Λαβύρινθοι		20
Βρείτε τις διαφορές.....		21
Τι ταιριάζει;		22
Πόσο κάνει Α τάξη		23
Πόσο κάνει για όλους		24
Πόσο κάνει; Β τάξη		25
Φτιάξε το ίδιο.....		26
Συνέχισε το μοτίβο		28

Επιμέλεια Δέσποινα Γαρυφαλλίδου

Ευχαριστίες:

Γεωργία (Γωγώ) Φινοκαλιώτη

-Γιαγιά, αλήθεια απόψε ανοίγει ο ουρανός;

-Ναι, παιδάκι μου, γιατί ξημερώνουν τ' Άγια Θεοφάνια. Και όποιος αγρυπνήσει και προφτάσει σε κείνη την απόκρυφη ώρα ...

-Το ξέρω, γιαγιά μου, το ξέρω. Μπορεί να ζητήσει ό,τι θέλει απ' το Θεό και του γίνεται.

-Ναι, μα φτάνει να ζητήσει ένα πράγμα μοναχά...

Το παιδάκι αποφάσισε να αγρυπνήσει. Κοντά στην κάμαρά του, επάνω ψηλά, ήταν η πόρτα, που έβγαине στο λιακωτό. Χωρίς να το δει κανείς, κουκουλώθηκε με το παπλωματάκι του, πήρε το προσκεφάλι του και πήγε να ξαπλωθεί εκεί έξω. Δεν είχε φόβο κανένα. Στη χειμωνιάτικη νύχτα το ζέσταινε το πάπλωμα και η ελπίδα.

Ήταν αργά... Σκοτάδι και σιωπή απλωνόταν κάτω σ' όλη την κοιμισμένη πόλη. Εδώ και κει μονάχα τρεμόκαιγε κανένα φανάρι, σα μάτι νυσταγμένο, και τ' αγιασμένα νερά της λίμνης εκεί πέρα λαμπύριζαν στη μυστική αστροφεγγιά. Απέραντος θόλος, σαν μαύρο βελούδο καρφωμένο με διαμαντένια καρφιά, το σκέπαζε ο ουρανός. Και τον κοίταζε με ανήσυχα μάτια το παιδάκι και περίμενε ήσυχα να ανοίξει. Ότι ζητούσε τότε θα γινόταν. Μα φτάνει να ζητούσε ένα μονάχα - και το παιδάκι είχε το σκοπό του...

Οι ώρες περνούσαν έτσι και οι πετεινοί, ζωντανά ρολόγια, τις έλεγαν με τη βραχνή τους φωνή ο ένας στον άλλον.

Ήρθε τέλος πάντων και η απόκρυφη ώρα, που άνοιξε ο ουρανός. Μέσα στην αστροσπαρμένη μαυρίλα πρόβαλε έξαφνα μια λάμψη ζωηρή, που έσβησε όλα τα αστέρια. Ένα φως χύθηκε τότε στην κτίση και τ' αγιασμένα νερά της λίμνης εκεί πέρα έλαμψαν σαν αναμμένα.

Στο θέαμα αυτό το παιδάκι τα σάστισε. Του φάνηκε σαν να είδε αγγέλους να πετούν εκεί ψηλά μες στο φωτεινό άνοιγμα και έναν ολόχρυσο ποταμό να τρέχει στον ουρανό, καθώς λένε, τον Ιορδάνη. Στον τρόμο του, στη θάμπωσή του, στη σαστιμάρα του, λησμόνησε τι είχε να ζητήσει κι έβλεπε βουβό...

Μονάχα την τελευταία στιγμή, που συνήλθε λιγάκι, πρόφτασε να πει ένα λόγο. Και σβηνόταν πια η θεία λάμψη, σαν ακούστηκε στον αέρα της νύχτας η ψιλή φωνούλα του παιδιού:

-Πλούτο!

Γύρισε τρέμοντας στο κρεβατάκι του. Σκεπάστηκε από το κεφάλι και προσπάθησε να κοιμηθεί. Μα το άφησε το μικρό για πολύ ώρα άγρυπνο το εκπληκτικό θέαμα από το 'να μέρος, που βασάνιζε ακόμη τα μάτια του και μία ανήσυχη σκέψη από το άλλο, που βασάνιζε το μυαλό του... Τι λαμπρό κι απίστευτο θέαμα! Να τον άκουσε τάχα ο Θεός; Πρόφτασε να μιλήσει σε κατάλληλη στιγμή; Αχ! Και θα αποχτούσε τον πλούτο, το ένα πράγμα, που ζήτησε με την καρδιά του το φτωχό παιδάκι;

Σαν αποκοιμήθηκε, κατά το πρωί, είδε ένα παράξενο όνειρο, τόσο ζωηρό, που ακόμη και τώρα δεν ξέρει, αν κοιμόταν πραγματικά ή αν αγρυπνούσε με πυρετό.

Του φάνηκε πως μπήκε έξαφνα στην κάμαρά του ένας άνθρωπος. Ήταν νέος, παιδί μάλιστα αμούστακο. Το πρόσωπό του έλαμπε από την ομορφιά και η φορεσιά του από την πολυτέλεια. Από πάνω ως κάτω ήταν πνιγμένος στο χρυσάφι, στο μετάξι, στα πετράδια. Ένα σύννεφο κάτασπρο υποστήριζε τα πόδια του. Στα χέρια του κρατούσε ένα χρυσό ραβδί. Είχε φτερούγια χιονάτα και χαμόγελο γλυκό.

-Να 'μαι! Τι με θέλεις; είπε με τρυφερή φωνή.

-Άγγελος... ψιθύρισε το παιδάκι τρομαγμένο.

-Δεν είμαι άγγελος, αποκρίθηκε ο νέος, είμαι ο Πλούτος, που ζήτησες απόψε. Εκείνος που οδηγεί τα βήματά μου είδε τη φωτιά της καρδιάς σου και μ' έστειλε. Μια στιγμή πρωύτερα αν πρόφταινες να πεις τ' όνομά μου, θα 'ρχόμουν να σε φορτωθώ ανερώτητα. Μα τώρα, που άργησες να μιλήσεις κι έγινε ζήτημα αν έπρεπε να σου γίνει η χάρη ή όχι, αποφασίστηκε να έρθω μονάχα να σε ξαναρωτήσω... και ότι μου πεις θα κάνω. Επιμένεις ακόμα στο λόγο σου; Εμένα ζητάς κι επιθυμείς πραγματικά, αφού ξέρεις ότι μονάχα ένα πράμα έχεις δικαίωμα να ζητήσεις; Αν είναι έτσι, πες μου το και μένω μαζί σου για πάντα.

Το παιδάκι πήρε θάρρος, βγήκε περισσότερο απ' τα σκεπάσματά του και είπε:

-Εσένα θέλω, Πλούτε μου, σε θέλω να μείνεις πάντα μαζί μου. Είδα πως όλη η ευτυχία βρίσκεται πάντα με σένα και από πολύ καιρό εσύ είσαι τ' όνειρό μου.

-Βλέπω ότι με αγαπάς πραγματικά και ήθελα να μείνω μαζί σου... Αλήθεια! Τι όμορφη ζωή, που θα περνούμε! Παντού ο κόσμος θα σκύβει στο διάβα μας, σαν θα βγαίνουμε συντροφιασμένοι. Θα κατοικούμε σε παλάτια ολομάρμαρα, θα κοιμόμαστε σε ολόχρυσο κρεβάτι, θα σκεπαζόμαστε με σεντόνια μεταξωτά. Το γυαλιστερό ατλάζι και το χνουδωτό βελούδο θα μας τριγυρίζουν παντού, στο πάτωμα, στους τοίχους, στο ταβάνι, στα καθίσματα, παντού όπου θα ακουμπά το κορμί ή θα αναπαύεται το βλέμμα. Θα φορούμε λαμπρά φορέματα και στολίδια. Θα 'χουμε δούλες και γνώριμους πολλούς. Βαλσαμωμένος θα είναι ο αέρας που θ' αναπνέουμε από τ' άνθη και τα μυρωδικά. Το τραπέζι μας θα λάμπει στο χρυσάφι και στο κρύσταλλο.

Θα βγαίνουμε στον περίπατο με αμάξια καταστόλιστα. Θα πηγαίνουμε στα θέατρα, στους χορούς, στα ιπποδρόμια, πάντα στην καλύτερη θέση. Θα ταξιδεύουμε με κάθε άνεση το Καλοκαίρι ή το Χειμώνα. Και θα έχουμε μέσα σε μία κάμαρα, ζεστή σα φωλιά, ένα ντουλάπι λουστραρισμένο, με πολλά κλειδιά, γεμάτο χρυσά φλωριά τόσα, ώστε να μπορούμε να κάνουμε κάθε επιθυμία, που θα μας γεννιόταν...

-Α, τι καλά! Φώναξε το παιδάκι, και το γέλιο δεν θα λείπει από τα χείλη μας και η χαρά από την καρδιά μας. Κάθισε, Πλούτε μου. Θέλω να είμαι μαζί σου δοξασμένος και ευτυχής.

Ο νέος έχασε με μιας το γέλιο του, ακούμπησε πάνω στο ραβδί του και είπε με περίλυπη φωνή:

-Αυτό είναι ίσα-ίσα που θέλω να σου πω... Εγώ δεν μπορώ να σου εγγυηθώ ότι δε θα λείπει από τα χείλη σου το χαμόγελο και από την καρδιά σου η χαρά... α, όχι, όχι...

-Μα, γιατί;

-Γιατί; ...Δεν σε άφησε λοιπόν η αγάπη, που μου έχεις, να το σκεφτείς ποτέ;... Και τι μπορώ τάχα να σου κάνω εγώ όταν θα έρχεται ο πόνος και η θλίψη;... Ποιος ξέρει αν δε θα με θέλεις, για να πληρώνεις πάντα γιατρούς και γιατρικά; Ποιος σου είπε ότι μαζί μου δεν θα δοκιμάσεις ποτέ αγωνία βασάνου σε δικαστήριο; Ποιος σου είπε αν μ' εμένα θα βρεις την αληθινή αγάπη, την αδερφική φιλία, εκείνη που θέλεις; Ποιος σου υποσχέθηκε ότι μαζί μου θα απολαύσεις τις χαρές της καλής καρδιάς, του φωτισμένου μυαλού, της καθαρής συνείδησης; Ποιος σε βεβαίωσε ότι στο σπίτι σου θα βασιλεύει η τιμή, η αγάπη, η χαρά, η αρμονία;... Α! Πόσο στάθηκες, παιδάκι μου, απατημένος! Γύρευες από εμένα εκείνο που έπρεπε να γυρέψεις από την Ευτυχία.

-Από την Ευτυχία... ψιθύρισε το παιδάκι με απελπισμένη φωνή.

-Μάλιστα, από την Ευτυχία. Μα πως; Δεν την ξέρεις; Είναι ένα κοριτσάκι μικρό αυτή η Ευτυχία, όμορφο, γελαστό, με κάτασπρη απλή φορεσιά σαν το χιόνι. Φιλία σταθερή μαζί της δεν έχουμε, γιατί μ' αφήνει τις περισσότερες φορές και πηγαίνει με τη φτώχεια, όπως κι εγώ πηγαίνω καμιά φορά με τη Δυστυχία. Τι τα θέλεις, παιδί μου! Αυτή είναι δώρο αληθινό κι απόλαυση! Την ακολουθεί σα σωματοφυλακή ένα πλήθος παιδάκια με γέλια και φωνές,

που γεμίζουν τον αέρα. Αυτή μονάχα είναι ικανή, όταν σε πάρει και σένα στην ακολουθία της να σε κάνει να μη λείπει από τα χείλη σου το γέλιο και από την καρδιά σου η χαρά, αδιάφορο αν θα κατοικείτε στην καλύβα ή στο παλάτι, αν θα φορείτε χρυσά ή κουρέλια.

-Πλούτε μου, καλέ μου φίλε, συγχώρεσέ με δεν το σκέφτηκα. Έκανα λάθος. Την Ευτυχία έπρεπε να ζητήσω, την Ευτυχία ζητούσα, την Ευτυχία ζητώ. Ένα πράμα μονάχα μου είναι συγχωρεμένο να έχω κι άλλο καλύτερο από την Ευτυχία δεν υπάρχει... Αχ! Ούτε συ, καλέ μου Πλούτε! Το βλέπω, τώρα το εννοώ.

-Θέλεις λοιπόν την Ευτυχία. Καλά, εγώ φεύγω. Και φεύγω, άκουσε, όχι γιατί δεν με θέλεις, αλλά γιατί δεν πρόφτασες να με ζητήσεις την κατάλληλη ώρα. Τι τυχερός που στάθηκες! Αλλιώς δεν θα έφευγα από κοντά σου και θα ήταν περιττή κάθε σου μετάνοια... Χαίρε, είπε ο Πλούτος και εξαφανίστηκε.

Το παιδάκι δόξασε το Θεό. Έτσι είχε καιρό πάλι του χρόνου, πιο φωτισμένο και πιο ήσυχο, να αγρυπνήσει την ίδια νύχτα και να ζητήσει από τον ουρανό την Ευτυχία, μονάχα την Ευτυχία.

Επιλέγω τη σωστή απάντηση:

1. Ποια μέρες ξαγρύπνησε το παιδάκι; α. Τα Χριστούγεννα β. Την πρωτοχρονιά γ. Το Πάσχα δ. Τα Φώτα	2. Τι ευχήθηκε να αποκτήσει το παιδάκι; α. Ευτυχία. β. Πλούτο. γ. Δόξα. δ. Παιχνίδια.
3. Πως ήταν ο πλούτος; α. Νέος και όμορφος. β. Γέρος και κουτσός. γ. Παιδάκι με ξανθά μαλλιά. δ. Νέος αλλά άσχημος.	4. Πως ήταν η Ευτυχία; α. Νέα και πλούσια. β. Άσχημη αλλά πάντα γελαστή. γ. Όμορφη και γελαστή. δ. Γριούλα και καλή.
5. Ο Πλούτος και η Ευτυχία... α. Πάνε πάντα μαζί. β. Δεν πάνε ποτέ μαζί. γ. Δεν έχουν ποτέ συναντηθεί. δ. Πάνε μερικές φορές μόνο μαζί.	6. Τι δεν είχε σκεφτεί το παιδάκι; α. Ότι ο Πλούτος αποκτιέται πολύ δύσκολα. β. Ότι ο Πλούτος φέρνει πάντα δυστυχία. γ. Ότι ο Πλούτος δεν εξασφαλίζει την Ευτυχία. δ. Ότι ο Πλούτος εξασφαλίζει την Ευτυχία.

Ερώτηση: Τι θα διάλεγες αν είχες μία ευχή; Γιατί;

Το φλουρί του φτωχού

Το πρώτο φλουρί της βασιλόπιτας, που μου έπεσε βγήκε μοιρασμένο. Ήταν αληθινό φλουρί, γιατί ο πατέρας μου έβαλε στην πίτα μια χρυσή αγγλική λίρα.

Πως έρχονται τα πράγματα καμιά φορά!

Ο πατέρας μου όρθιος μπροστά στο αγιοβασιλιάτικο τραπέζι, έκοβε την πίτα, ονοματίζοντας κάθε κομμάτι ξεχωριστά, πριν κατεβάσει το μεγάλο μαχαίρι του ψωμιού. Αφού έκοψε το κομμάτι του σπιτιού, των Αγίων, το δικό του και της μητέρας μου, πριν αρχίσει τα κομμάτια των παιδιών, σταμάτησε σα να θυμήθηκε κάτι.

-Ξεχάσαμε, είπε, το κομμάτι του φτωχού. Αυτό έπρεπε να έρθει ύστερα από τους Αγίους. Ας είναι όμως. Θα το κόψω τώρα και ύστερα θ' αρχίσω τα κομμάτια των παιδιών. Πρώτα ο φτωχός.

Κατέβασε το μαχαίρι.

-Του φτωχού, είπε.

Έπειτα ερχόταν το δικό μου κομμάτι. Καθώς τραβούσε όμως το κομμάτι του φτωχού, για να κόψει το δικό μου, το χρυσό φλουρί κύλησε πάνω στο τραπεζομάντιλο. Το κόψιμο της πίτας σταμάτησε. Κοιτάζαμε ο ένας τον άλλο και ο πατέρας όλους μας.

-Ποιου είναι τώρα το φλουρί; είπε η μητέρα μου. Του φτωχού ή του παιδιού; Εγώ λέω πως είναι του παιδιού.

Η καημένη η μητέρα! Το είχε καημό να πέσει σε μένα το χρυσό φλουρί, γιατί ποτέ μου δεν είχα κερδίσει τίποτε.

-Ούτε του φτωχού είναι, είπε ο πατέρας μου, ούτε του παιδιού. Το σωστό σωστό. Το φλουρί μοιράστηκε. Ήταν ανάμεσα στα δύο κομμάτια. Καθώς τα χώρισε το μαχαίρι, έπεσε κάτω. Το μισό είναι του φτωχού και το μισό του παιδιού.

-Και τι θα γίνει τώρα; ρώτησε στενοχωρημένη η μητέρα μου.

Τι θα γίνει;... Συλλογιζόμαστε κι εμείς.

-Μην πονοκεφαλάτε..., είπε ο πατέρας.

Άνοιξε το πορτοφολάκι του, έβγαλε από μέσα δύο μισές χρυσές λίρες και τις ακούμπησε στο τραπέζι.

-Να τι θα γίνει. Αυτή φύλαξέ την, να τη δώσετε στον πρώτο φτωχό, που θα χτυπήσει την πόρτα μας. Είναι η τύχη του. Η άλλη μισή είναι του παιδιού.

Και μου την έδωσε.

-Καλορίζικη! Και του χρόνου παιδί μου. Είσαι ευχαριστημένος;

Ήμουν και με το παραπάνω. Η ιδέα μάλιστα πως είχα συντροφέψει με το φτωχό μου άρεσε πολύ.

-Θα του τη δώσω εγώ με το χέρι μου, είπα.

Γελούσαμε όλοι με την παράξενη τύχη μου. Τ' άλλα παιδιά με πείραζαν: «Ο σύντροφος του φτωχού». Μονάχα ο πατέρας μου δε γελούσε. Εκείνος με τράβηξε κοντά του, με φίλησε και μου είπε:

-Μπράβο σου. Είσαι καλό παιδί.

Το άλλο πρωί, μόλις ξυπνήσαμε, χτύπησε η πόρτα. Κάτι μου έλεγε πως ήταν ο φτωχός ξένος, που έφτανε βιαστικός να πάρει το μερίδιό του.

Έτρεξα στην πόρτα με τη μισή λίρα. Ήταν ένας γέρος, με κάτασπρη γενειάδα, γυρτός από τα χρόνια και μουρμούριζε ευχές τρέμοντας από το κρύο.

-Πάρε, παππού..., του είπα.

Ο γέρος, που δεν έβλεπε καλά και που του είχε γυαλίσει, φαίνεται, παράξενα από μακριά το χρυσό νόμισμα, το έφερε κοντά στα μάτια του, για να το κοιτάξει καλύτερα. Δεν μπορούσε να πιστέψει πως κρατούσε χρυσάφι στα χέρια του τον καιρό εκείνο, που όλοι έδιναν στους φτωχούς δίλεπτα και μονόλεπτα.

-Τι είναι αυτό, παιδάκι μου; με ρώτησε.

-Μισή λίρα είναι, παππού..., του είπα. Πάρε την. Δική σου είναι.

Ο καημένος δεν ήθελε να το πιστέψει.

-Μήπως έκαμες λάθος, παιδάκι μου; Για ρώτησε τους γονείς σου.

Του εξήγησα με τι τρόπο είχαμε μοιραστεί το φλουρί της βασιλόπιτας. Ο γέρος έτρεμε από τη χαρά του. Σήκωσε ψηλά τ' αρρωστημένα του μάτια και είπε:

-Ο Θεός είναι μεγάλος! Να ζήσεις, παιδάκι μου, και να σε χαίρονται οι γονείς σου. Και ο Θεός να σε αξιώσει να έχεις πάντα όλα τα καλά, να τα μοιράζεσαι με τους φτωχούς και τους αδικημένους. Την ευχή μου να έχεις.

Μου έδωσε την ευχή του, σήκωσε πάλι ψηλά κατά τον ουρανό τ' αρρωστημένα του μάτια και κατέβηκε με το ραβδί του τη σκάλα.

Ερωτήσεις:

1. Τι είχε βάλει μέσα στην πίτα ο πατέρας του παιδιού;

2. Σε ποιο κομμάτι βρέθηκε το φλουρί;

3. Τι αποφάσισε ο πατέρας πως έπρεπε να γίνει με το φλουρί;

4. Τι ένιωθε ο μικρός με την ιδέα ότι συντρόφεψε το φτωχό;

5. Ποιος χτύπησε την άλλη μέρα το πρωί την πόρτα;

5. Τι έκανε το παιδί, όταν άνοιξε την πόρτα;

6. Τι έκανε ο γέρος, όταν είδε τη μισή λίρα;

Αφιέρωμα Κωστής Παλαμάς

Χριστούγεννα (Κωστής Παλαμάς)

Τι φως και χρώμα κι εμορφιά να σκόρπιζε τ' αστέρι
οπού στην κούνια του Χριστού τους Μάγους έχει φέρει!

Ποιός άγγελος το διάλεξε για τέτοιο ταχυδρόμο!

Τ' άλλα τ' αστέρια θα 'βλεπαν το φωτεινό του δρόμο
κι από τη ζήλεια θα' τρεμαν...Αστέρι σε ποια χώρα

του απέραντου ουρανού να λαμπυρίζεις τώρα;
Η παντοδύναμη φθορά μην έσβησε το φως σου;
Ή μήπως είσαι αθάνατο και συ σαν το Χριστό σου;
Δεν κατεβαίν' η λάμψη σου κι εδώ στα χώματά μας;
Για όλα τ' άστρα, αλίμονο! δεν είναι η ματιά μας...
Και μόνον όταν τα λαμπρά Χριστούγεννα μας θα μπουν,
θαρρώ πως οι ακτίνες του μες την ψυχή μου λάμπουν.

Να 'μουν του σταύλου έν' άχυρο (Κωστής Παλαμάς)

Να 'μουν του σταύλου έν' άχυρο, ένα φτωχό κομμάτι
την ώρα π' άνοιγ' ο Χριστός στον ήλιο του το μάτι.
Να ιδώ την πρώτη του ματιά και το χαμόγελό του,
το στέμμα των ακτίνων του γύρω στο μέτωπό του.
Να λάμψω από τη λάμψη του κι' εγώ σαν διαμαντάκι
κι' από τη θεία του πνοή να γίνω λουλουδάκι.
Να μοσκοβοληθώ κι' εγώ από την ευωδία,
που άναψε στα πόδια του των Μάγων η λατρεία.
Να 'μουν του σταύλου ένα άχυρο ένα φτωχό κομμάτι
την ώρα π' άνοιγ' ο Χριστός στον ήλιο του το μάτι.

Βιογραφικά στοιχεία: Ο Κωστής Παλαμάς ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές. Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1859.

Το 1875 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα το 1875, όπου γράφτηκε στην Νομική Σχολή. Σύντομα όμως εγκατέλειψε τις σπουδές του αποφασισμένος να ασχοληθεί με τη λογοτεχνία. Το πρώτο του ποίημα το είχε γράψει σε ηλικία 9 ετών. Από το 1875 δημοσίευε σε εφημερίδες και περιοδικά διάφορα ποιήματα, φιλολογικά άρθρα, κριτικές και χρονογραφήματα. Από το 1898 εκείνος και οι δύο φίλοι και συμφοιτητές του Νίκος Καμπάς (με τον οποίο μοιραζόταν το ίδιο δωμάτιο) και Γεώργιος Δροσίνης άρχισαν να συνεργάζονται με τις πολιτικές-σατιρικές εφημερίδες "Ραμπαγός" και "Μη Χάνεσαι". Με το έργο τους παρουσίαζαν μια νέα ποιητική πρόταση. Το 1886 δημοσιεύτηκε η πρώτη του ποιητική συλλογή Τραγούδια της Πατρίδος μου στη δημοτική γλώσσα. Ένδειξη της καθιέρωσής του ως ποιητή ήταν η ανάθεση της σύνθεσης του Ύμνου των Ολυμπιακών Αγώνων, το 1896. Χειρόγραφο του Κωστή Παλαμά με τις τρεις πρώτες stroφές από το ποίημά του «Οι Αιώνες», γνωστό και με τον τίτλο «Ο Ύμνος των Αιώνων».

Η κηδεία του Κωστή Παλαμά

Πέθανε σε βαθιά γεράματα στις 27 Φεβρουαρίου του 1943 Η κηδεία του ποιητή έμεινε ιστορική, καθώς μπροστά σε έκπληκτους Γερμανούς κατακτητές, χιλιάδες κόσμου τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία, στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών, ψάλλοντας τον Εθνικό Ύμνο.

Το σπίτι στο οποίο γεννήθηκε ο Παλαμάς στην Πάτρα σώζεται ως σήμερα στην οδό Κορίνθου 241, στο κέντρο της πόλης.

Προτάθηκε αρκετές φορές για το Νόμπελ λογοτεχνίας το οποίο όμως δεν πήρε ποτέ.

Ποιήματα Τέλος Άγρας

Χριστούγεννα

Όξω πέφτει αδιάκοπα και πυκνό το χιόνι,
κρύα και κατασκότεινη κι αγριωπή η νυχτιά.
Είναι η στέγη ολόλευκη, γέρνουν άσπροι κλώνοι,
μες το τζάκι απόμερα ξεψυχά η φωτιά.
Τρέμει στα εικονίσματα το καντήλι πλάγι
και φωτάει στη σκυθρωπή, στη θαμπή εμορφιά.
Να η φάτνη, οι άγγελοι κι ο Χριστός κι οι Μάγοι
και το αστέρι ολόλαμπρο μες στη συννεφιά!
Κι οι ποιμένες, που έρχονται γύρω από τη στάνη
κι η μητέρα του Χριστού στο Χριστό μπροστά
Το μικρό το εικόνισμα όλ' αυτά τα φτάνει,
μαζεμένα όλα μαζί και σφιχτά-σφιχτά.
Πέφτει ακόμη αδιάκοπο κι άφθονο το χιόνι,
όλα ξημερώνονται μ' άσπρη φορεσιά
στον αγέρα αντιλαλούν του σημάντρου οι στόνοι,
κάτασπρη, γιορτάσιμη λάμπει η εκκλησιά

Είδα χτες το βράδυ στ' όνειρό μου

Είδα χτες το βράδυ στ' όνειρό μου,
το γεννημένο μας Χριστό,
τα βόδια επάνω του εφυσούσαν,
όλο το χνώτο τους ζεστό.
Το μέτωπό του ήταν σαν ήλιος,
και μέσα η φάτνη η φτωχική,
άστραφτε πιο καλά από μέρα,
με κάποια λάμψη μαγική.
Στα πόδια του έσκυβαν οι Μάγοι,
κι' έμοιαζε τ' άστρο από ψηλά,
πως θα καθίσει σαν κορώνα,
στης Παναγίτσας τα μαλλιά.
Βοσκοί πολλοί και βοσκοπούλες,
τον προσκυνούσαν ταπεινά,
ξανθόμαλλοι άγγελοι εστεκόνταν,
κι' έψελναν γύρω του «ωσαννά».
Μα κι' από αγγέλους κι' από μάγους
δεν ζήλεψα άλλο πιο πολύ,
όσο της Μάνας Του το στόμα,
και το ζεστό – ζεστό φιλί.

Κρυπτόλεξο: Δωροθέα Κ. και Μιχαήλ Κ.

Βρίτε τις κρυμμένες λέξεις: αγγελάκια, Βαλτασάρ, βασιλόπιτα, Βηθλεέμ, βοσκοί, Γασπάρ, γκι, δώρα, Ιωσήφ, καμπάνα, κερι, Μελχιώρ, ζωτικά, τάρανδοι, χιονόμπαλα, χιονονιφάδα, φάτνη

X	I	O	N	O	N	I	Φ	A	Δ	A	B
I	Ω	Ψ	Θ	M	E	Λ	X	I	Ω	P	A
O	Σ	Φ	A	T	N	H	Z	Π	P	K	Λ
N	H	Ξ	Λ	Ξ	Ω	T	I	K	A	E	T
O	Φ	Ω	Υ	Γ	A	Σ	Π	A	P	P	A
M	K	B	H	Θ	Λ	E	E	M	Δ	I	Σ
Π	Γ	B	A	Σ	I	Λ	O	Π	I	T	A
A	K	B	O	Σ	K	O	I	A	N	H	P
Λ	I	O	X	T	A	P	A	N	Δ	O	I
A	Γ	Γ	E	Λ	A	K	I	A	E	N	P

Κρυπτολέξο Αρετή Ο.

Βρείτε τις κρυμμένες λέξεις: αστέρι, έλατο, έλκηθρο, καμπάνα, κουραμπιέδες, μάγοι, μελομακάρονα, στολίδια, τρίγωνα, χιόνια, Χριστός, Χριστούγεννα

Κ	Α	Μ	Π	Α	Ν	Α	Ξ	Χ	Π
Ο	Α	Ε	Γ	Α	Ε	Τ	Ε	Λ	Χ
Υ	Τ	Λ	Ι	Π	Λ	Ο	Ι	Χ	Ρ
Ρ	Ρ	Ο	Μ	Μ	Κ	Χ	Κ	Ρ	Ι
Α	Ι	Μ	Α	Α	Η	Ι	Ι	Ι	Σ
Μ	Γ	Α	Γ	Γ	Θ	Ο	Ο	Σ	Τ
Π	Ω	Κ	Τ	Ο	Ρ	Ν	Ο	Τ	Ο
Ι	Ν	Α	Ι	Ι	Ο	Ι	Ρ	Ο	Υ
Ε	Α	Ρ	Θ	Α	Ν	Α	Φ	Σ	Γ
Δ	Α	Ο	Α	Σ	Τ	Ε	Ρ	Ι	Ε
Ε	Σ	Ν	Φ	Ε	Λ	Α	Τ	Ο	Ν
Σ	Δ	Α	Θ	Ο	Ο	Π	Π	Ι	Ν
Σ	Τ	Ο	Λ	Ι	Δ	Ι	Α	Θ	Α

Ακροστιχίδα Φώτη Μ. Μ.

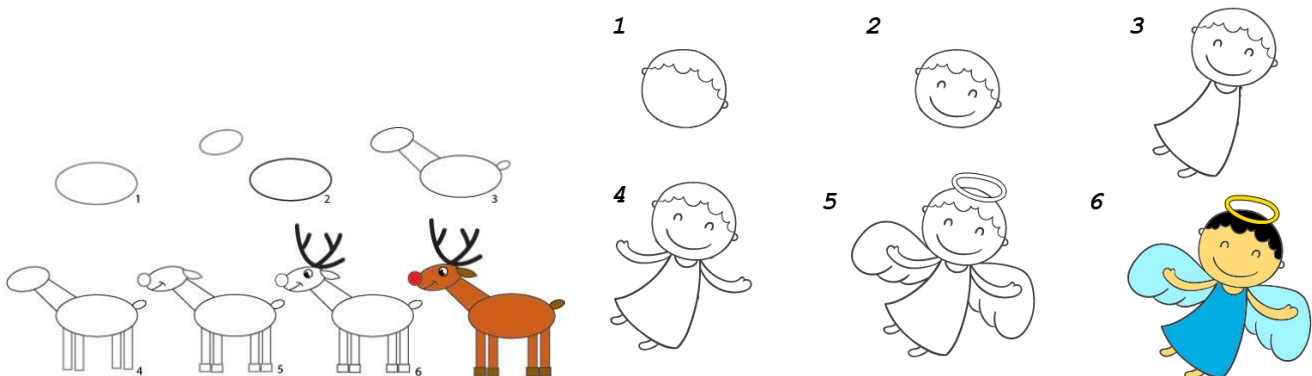
— — — — —	Άσπρος-άσπρος άνθρωπος με μύτη ένα καρότο.
— — — —	Το σπάμε την Πρωτοχρονιά
— — — — —	Ο «πατέρας» του Χριστού.
— — — — —	Τα βάζουμε στο δέντρο.
— — — — —	Τα ζώα του Αη-Βασίλη.
— — — — —	Εκεί εμφανίστηκε το λαμπρό αστέρι.
— — — — —	Σε αυτό το οίκημα γεννήθηκε ο Χριστός.

Κρυπτόλεξο Μάξιμος Θ.

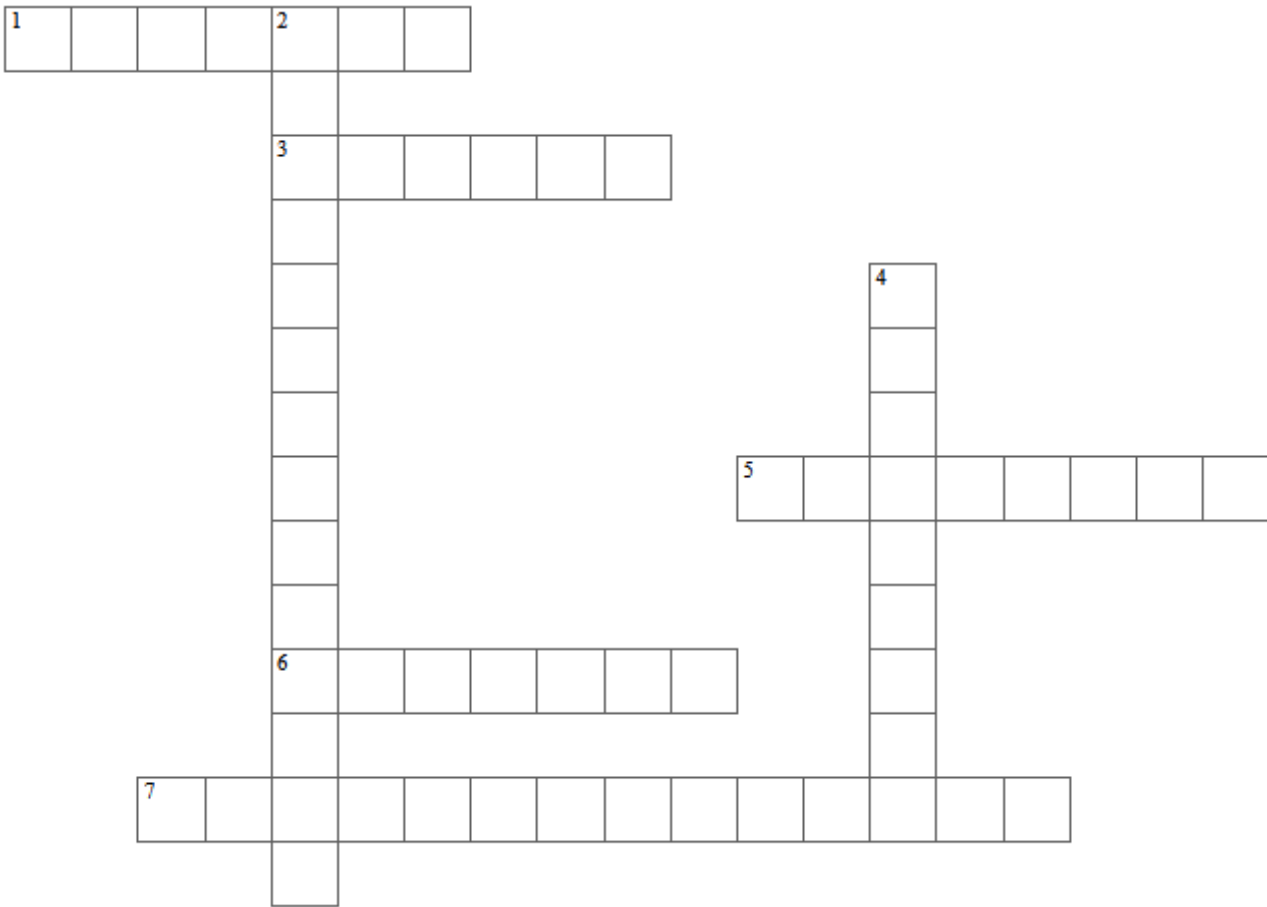
Αστέρι αγγελάκια, Βηθλεέμ, γκι, γράμμα, δέντρο, δώρο, έλατο, έλκηθρο, Ιωσήφ, κάλαντα, κάλτσα, καμπάνα, κερί, κουραμπιές, λαμπάκια, μάγοι, Παναγία, σκουφί, στολίδια, τάρανδος, τζάκι, φάτνη, χιόνι, φλουρί

A	Σ	T	O	Λ	I	Δ	I	A	Γ	P	A	M	M	A
Σ	K	O	Υ	Φ	I	E	Λ	K	H	Θ	P	O	P	Σ
T	I	Δ	Γ	E	Ξ	N	A	I	Φ	A	P	K	A	K
E	X	I	O	N	I	T	M	A	Γ	O	I	Υ	K	A
P	I	Ω	Δ	I	N	P	Π	B	Γ	Γ	O	Υ	P	Λ
I	Σ	Σ	Γ	K	I	O	A	P	I	B	I	Ω	B	A
Π	K	H	Σ	P	O	I	K	K	Φ	A	T	N	H	N
A	A	Φ	Λ	O	Υ	P	I	A	I	M	A	Ξ	Θ	T
N	Λ	K	K	O	Υ	P	A	M	Π	I	E	Σ	Λ	A
A	T	A	E	A	A	Υ	P	Π	I	Δ	Λ	T	E	X
Γ	Σ	N	P	B	H	M	O	A	K	Ω	A	Z	E	Λ
I	A	A	I	Γ	Ξ	Π	I	N	A	P	T	A	M	M
A	Γ	Γ	E	Λ	A	K	I	A	K	O	O	K	B	A
Ξ	A	B	A	T	A	P	A	N	Δ	O	Σ	Σ	O	Υ

Ζωγραφίζω βήμα βήμα

Το σταυρόλεξο Μπρούνο Ζ.

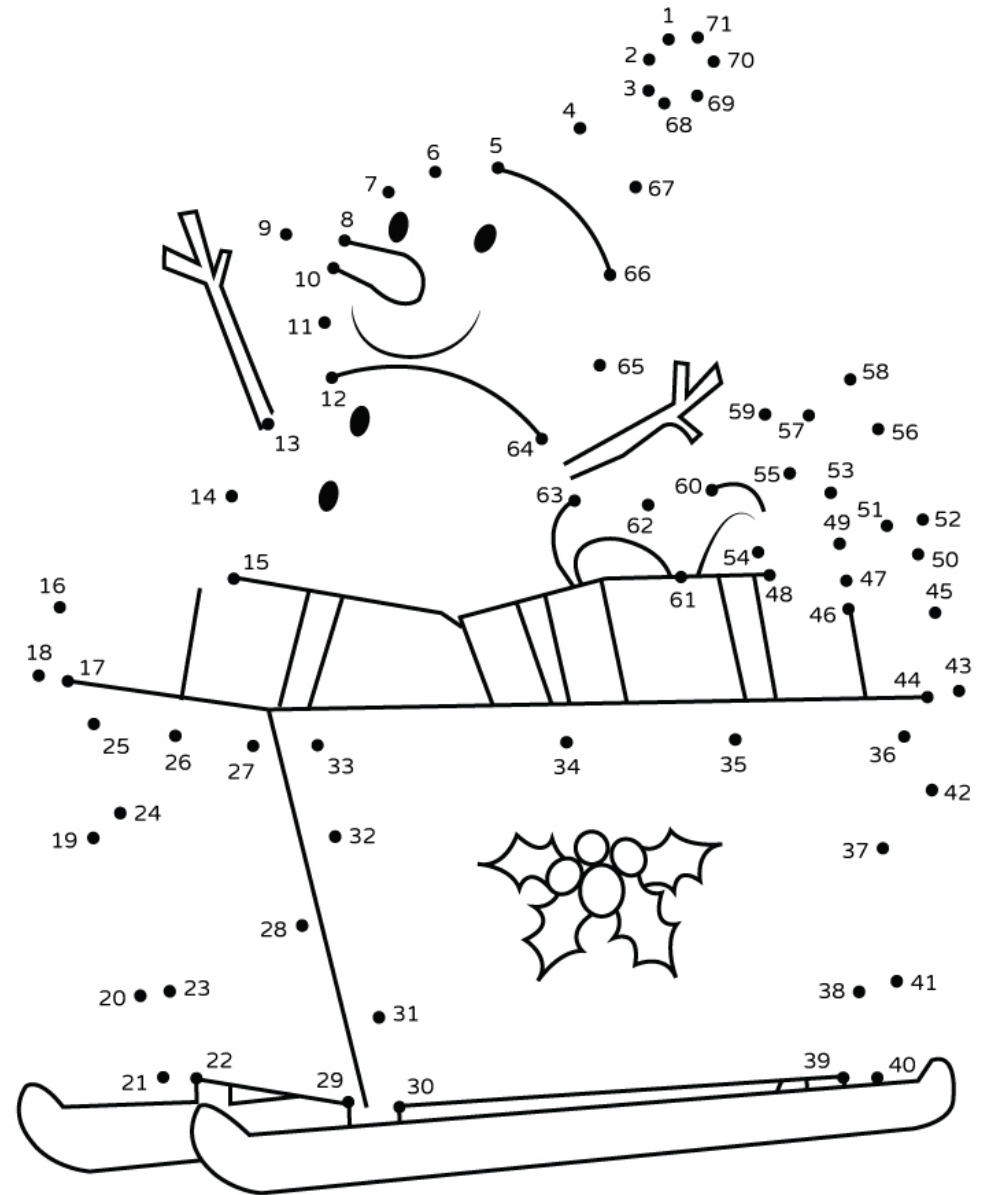
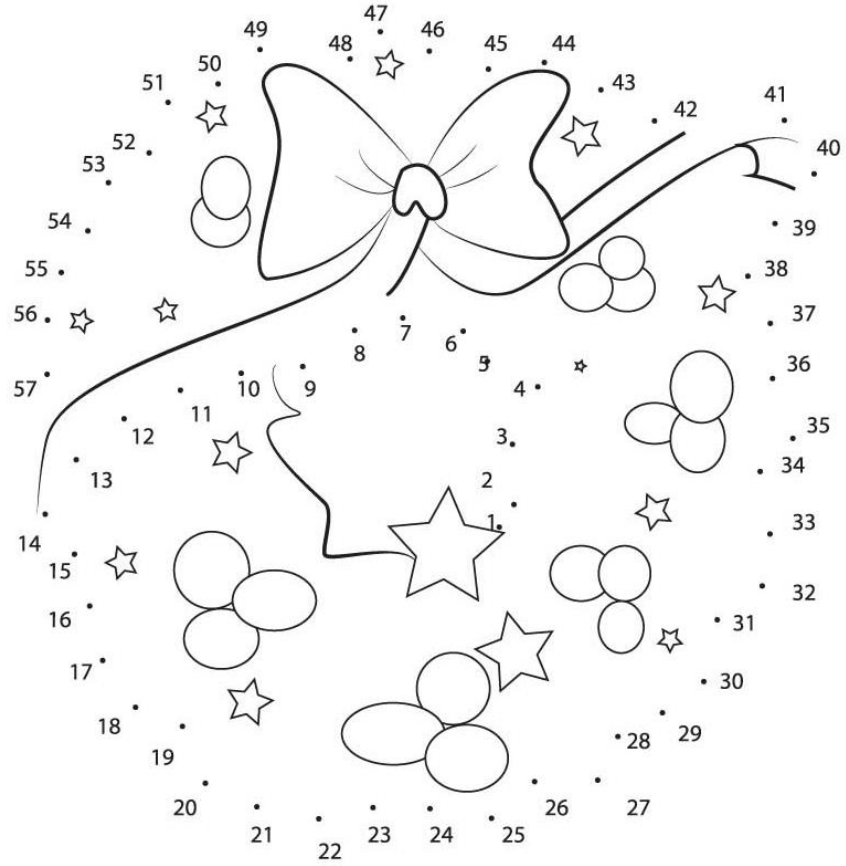
Οριζόντια

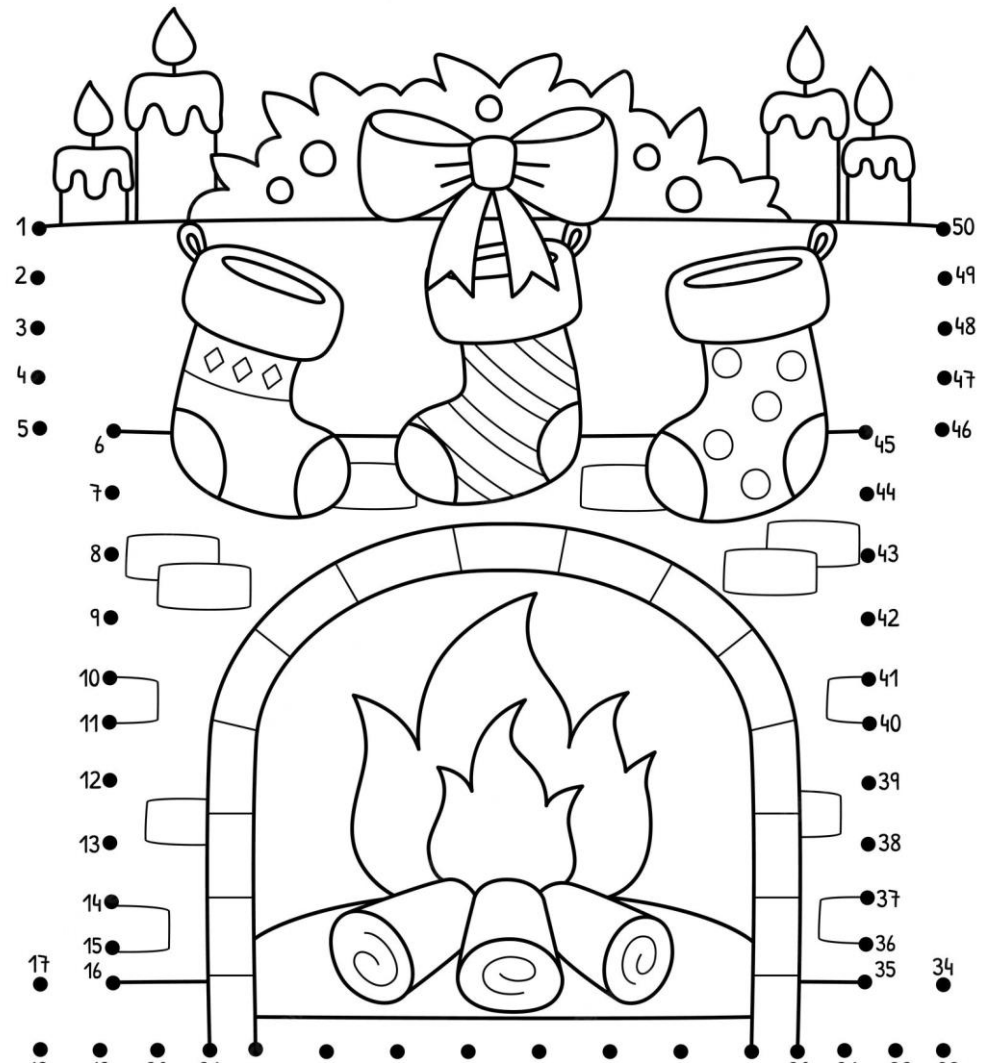
1. Γύρω στις 20 Νοεμβρίου αρχίζει στην Αυστρία η προ χριστουγεννιάτικη περίοδος (Advent) κατά την οποία οι πιστοί προετοιμάζονται για την γέννηση του Χριστού. Σε κάθε σπίτι φτιάχνουν ένα στεφάνι από κλαδιά έλατου με _____ (αριθμός) κεριά. Κάθε Κυριακή μέχρι τα Χριστούγεννα ανάβουν και από ένα κεριό.
3. Στις Χριστουγεννιάτικες αγορές που λειτουργούν από τα τέλη Νοεμβρίου στις πόλεις πουλάνε το Γκλουβάν (Glühwein) το οποίο είναι ζεστό γλυκό κρασί με πορτοκάλι, μοσχοκάρυδο και ... (μπαχαρικό).
5. Έρχεται στις 5 Δεκεμβρίου να τρομάξει τα παιδιά που δεν ήταν φρόνιμα.
6. Αγαπημένο παιχνίδι των παιδιών στην Αυστρία κατά τη διάρκεια του Χειμώνα.
7. Φέρνει τα δώρα στα φρόνιμα παιδιά στις 6 Δεκεμβρίου;

Κάθετα

1. Πόσες πορτούλες έχει το Χριστουγεννιάτικο ημερολόγιο που παίρνουν τα παιδιά και έχει πίσω από κάθε πόρτα κρυμμένο δωράκι ή λιχουδιά για κάθε ημέρα μέχρι τα Χριστούγεννα;
4. Την παραμονή των Χριστουγέννων όλοι πηγαίνουν στην εκκλησία και κατά την διάρκεια της λειτουργίας τραγουδούν το πασίγνωστο αυτό αυστριακό τραγούδι.

Ένωσε τις τελείες

Sudoku

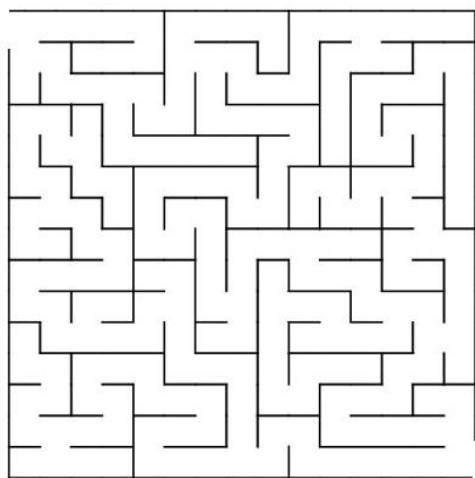
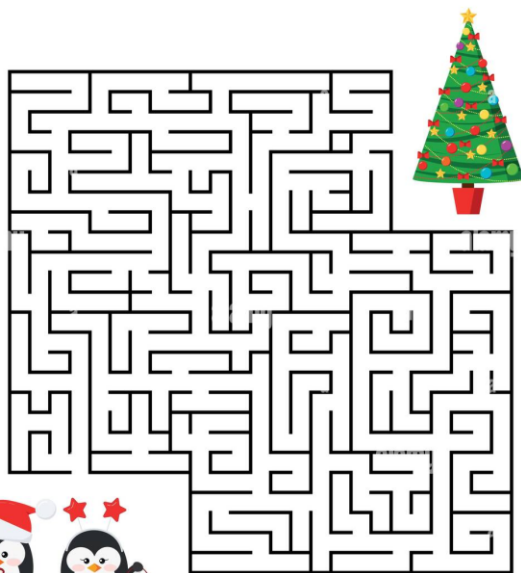

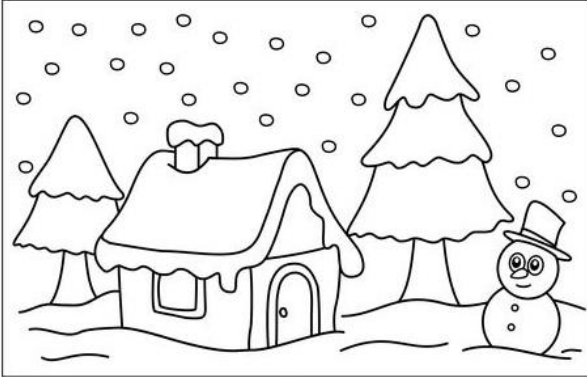
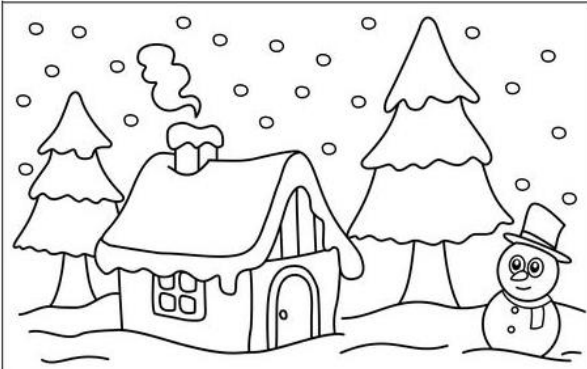

Λαβύρινθοι

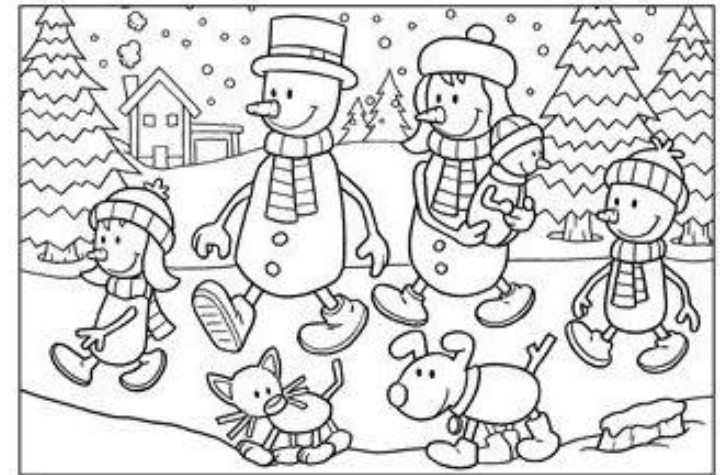
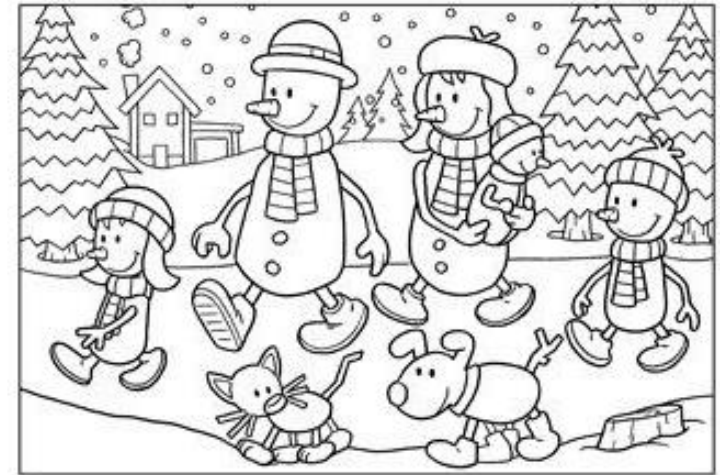

Βρείτε τις διαφορές

Βρες τις 5 διαφορές

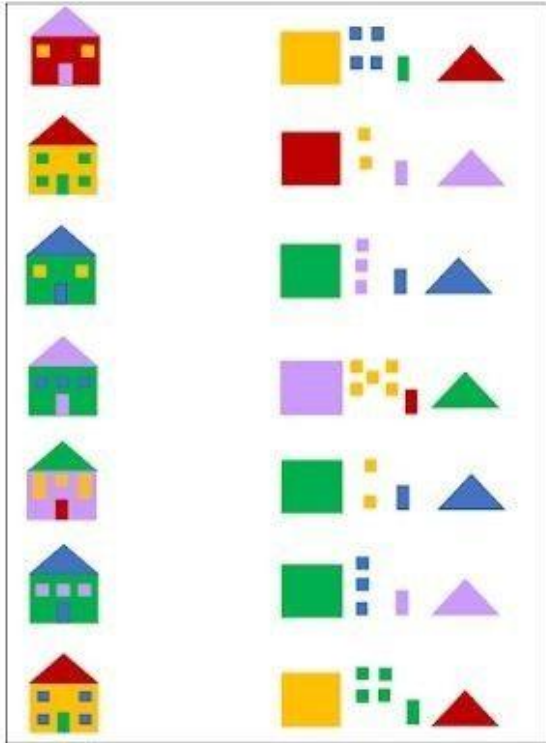

Βρες τις 10 διαφορές

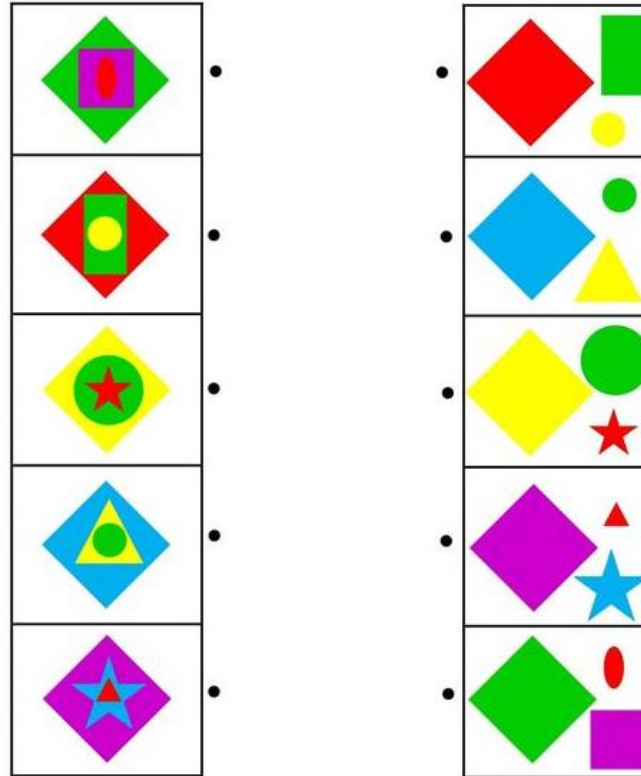

Τι ταιριάζει;

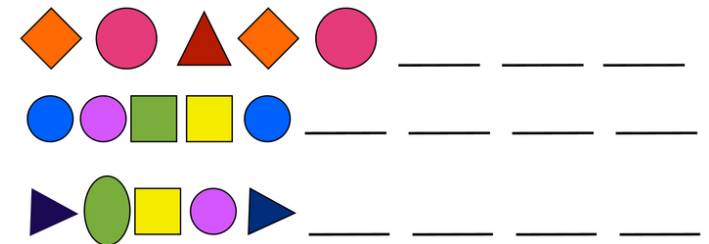
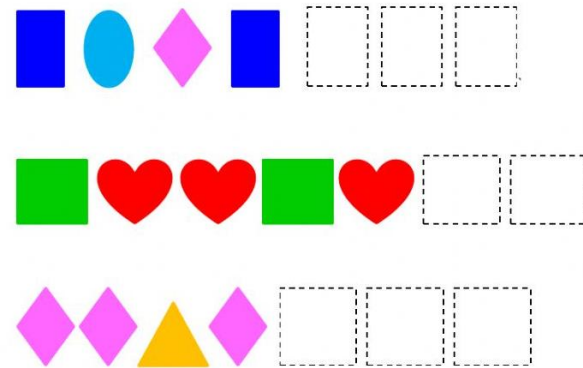
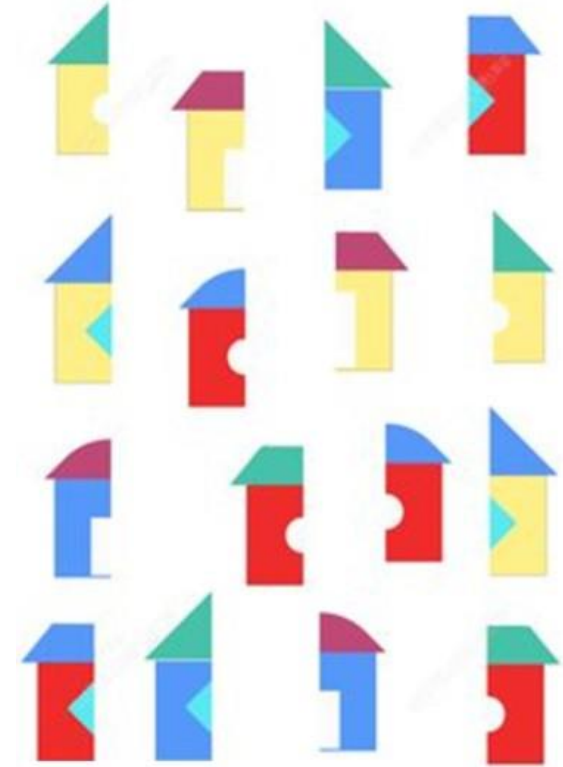
Με ποια κομμάτια φτιάξαμε ποιο σπίτι;

Με ποια κομμάτια έγινε το σχήμα;

Ποια σπίτια ταιριάζουν;

Πόσο κάνει Α τάξη

<p> + = 5</p> <p> - = 2</p> <p> + = 8</p> <p> - = ?</p>	<p> - = 1</p> <p> + = 20</p> <p> + = 15</p> <p> + = ?</p>	<p> + = 6</p> <p> + = 10</p> <p> - = 3</p> <p> + = ?</p>
<p> + = 11</p> <p> + = 10</p> <p> - = 3</p> <p> - = ?</p>	<p> + + = 12</p> <p> + + = 28</p> <p> + - = 9</p> <p> + ÷ = ?</p>	<p> + = 2</p> <p> + = 3</p> <p> - = 6</p> <p> - = ?</p>

Πόσο κάνει για όλους

$$\text{🌲} + \text{☃️} + \text{🌲} = 17$$

$$\text{🦌} + \text{🦌} + \text{❄️} = 12$$

$$\text{🦌} = \text{❄️}$$

$$\text{🦌} - 3 = \text{☃️}$$

$$\text{🌲} = ?$$

$$\text{🍪} + \text{🍪} - \text{🥛} = 15$$

$$\text{🍪} - \text{🎁} = 3$$

$$\text{🎀} = 9 - 3 + 2$$

$$\text{🎁} + \text{🎀} = 15$$

$$\text{🥛} = ?$$

$$\text{🍪} + \text{🔔} = 40$$

$$12 = \text{🍬} + \text{🍬}$$

$$\text{🍬} + \text{🍪} = 31$$

$$\text{🔔} = ?$$

$$\text{☃️} + \text{🥕} + \text{🥕} = 9$$

$$\text{🎁} + \text{🎁} = 13 + 3$$

$$\text{🐿️} + \text{🎁} = 14$$

$$\text{🥕} + 4 = \text{🐿️}$$

$$\text{☃️} = ?$$

$$\text{☃️} + \text{★} = 20$$

$$\text{🛍️} = \text{☃️} + \text{☃️}$$

$$\text{🛍️} + \text{☃️} = 18$$

$$\text{★} = ?$$

$$\text{☃️} + \text{☃️} + \text{☃️} = 15$$

$$\text{🌲} + \text{☃️} + \text{🌲} = 23$$

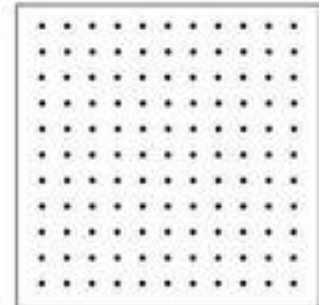
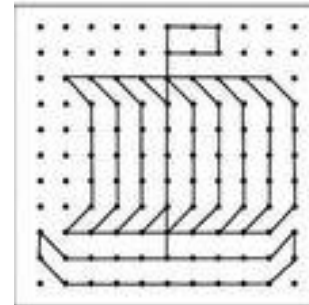
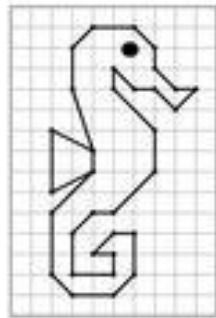
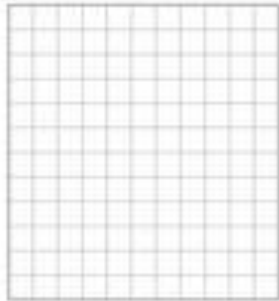
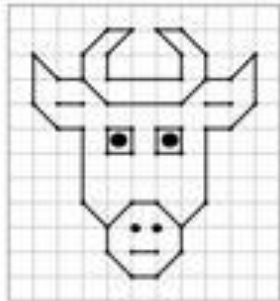
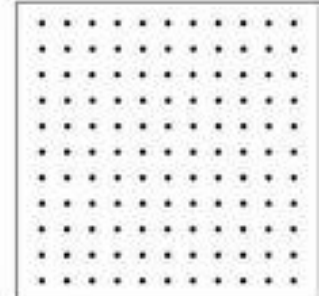
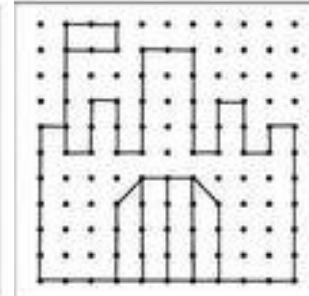
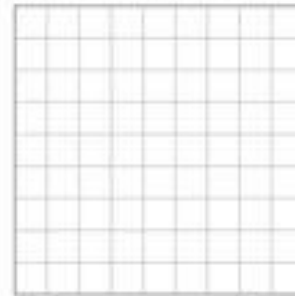
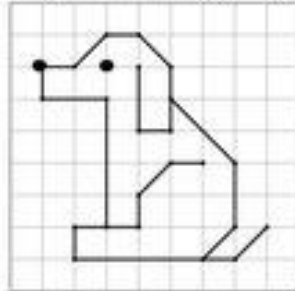
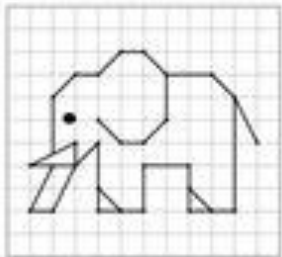
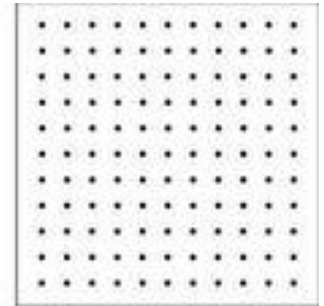
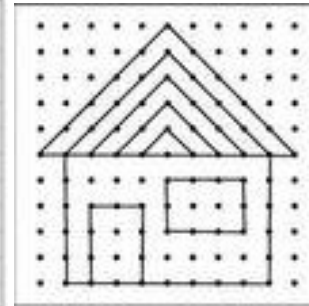
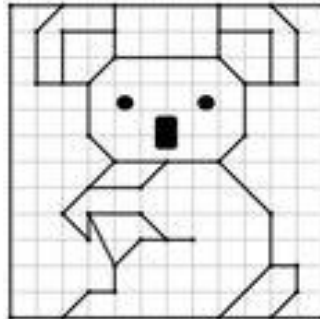
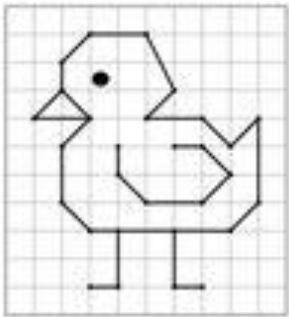
$$\text{🌲} + \text{🌲} + \text{☃️} = 30$$

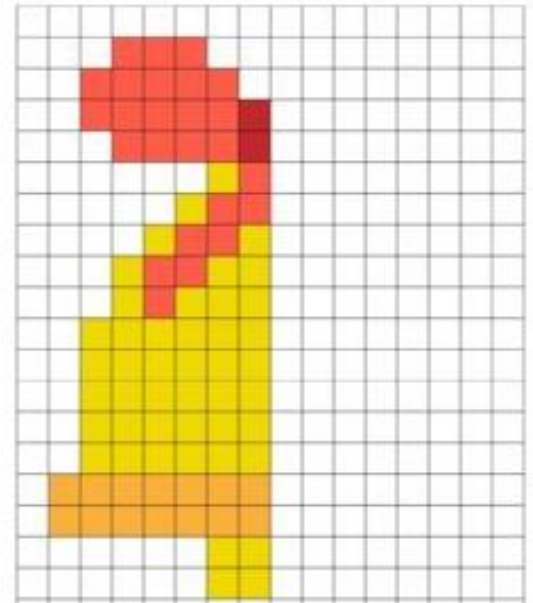
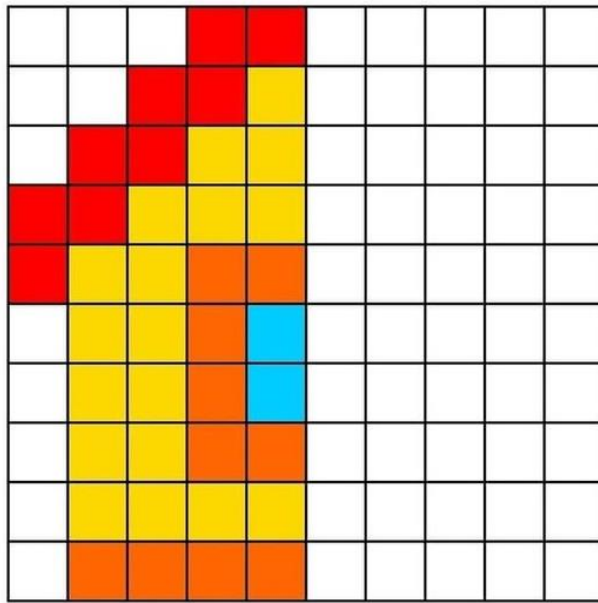
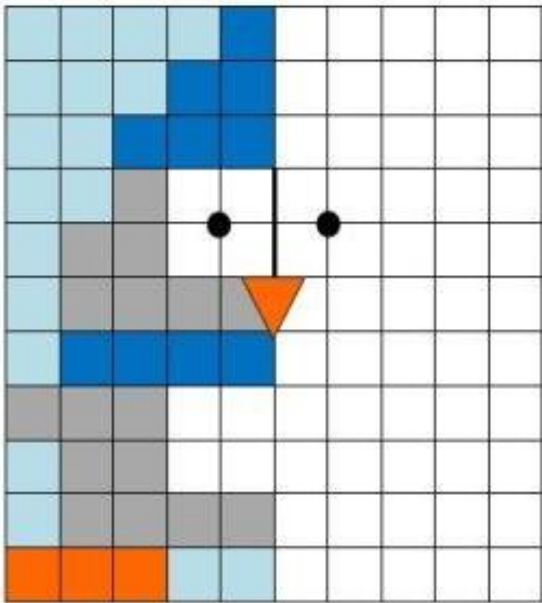
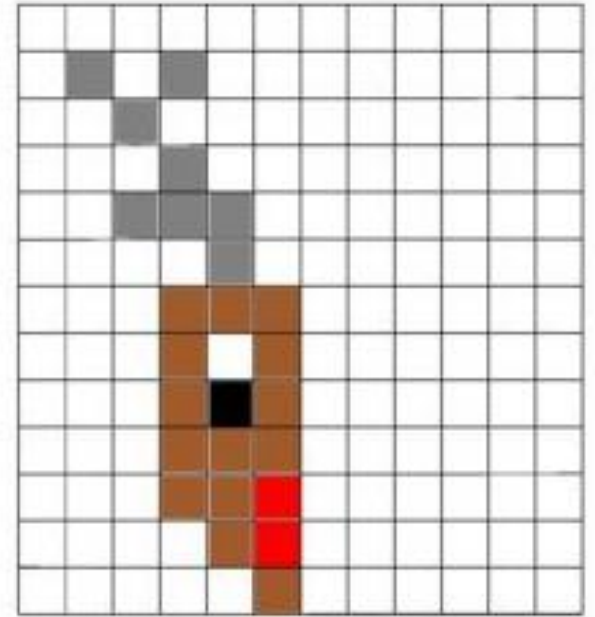
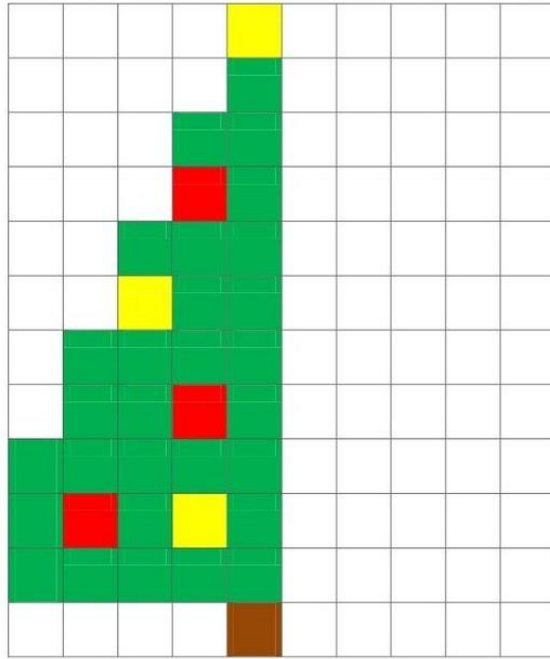
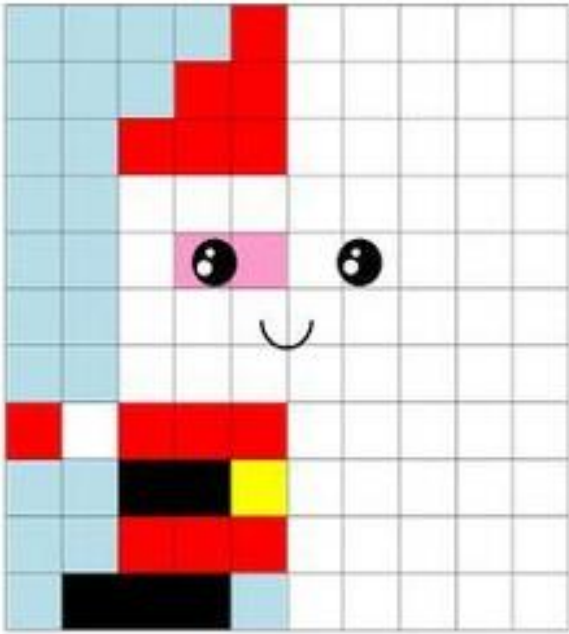
$$\text{☃️} + \text{☃️} + \text{🌲} = ?$$

Πόσο κάνει; Β τάξη

<p> × = 4</p> <p> + = 9</p> <p> - = 3</p> <p> × = ?</p>	<p> × = 36</p> <p> + = 26</p> <p> + + = 15</p> <p> + + = ?</p>	<p> + = 10</p> <p> × = 35</p> <p> + = 20</p> <p> + + = ?</p>
<p> + = 20</p> <p> × = 80</p> <p> × = 40</p> <p> + + = ?</p>	<p> + + = 27</p> <p> + + = 29</p> <p> = - </p> <p> + + = ?</p>	<p> × = 36</p> <p> + = 26</p> <p> + + = 15</p> <p> + + = ?</p>

Φτιάξε το ίδιο

Συνέχισε το μοτίβο

